

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/91/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011864
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121011864.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 22. júna 2022 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v Hermanovciach, trvale bytom B. XX, okr. Prešov,

A. B. D., nar. XX.XX.XXXX v Prešove, trvale bytom B. XX, okr. Prešov,

E. F., nar. XX.XX.XXXX vo Vranove nad Topľou, trvale bytom G., okr. Prešov,

sú vinní, že

- od presne nezisteného času v nočných hodinách dňa 26.6.2021 do 02.00 hod. dňa 27.6.2021 bez oprávnenia bránili užívať osobnú slobodu H. I. z obce Tuhrina, okres Prešov tak, že najprv A. B. st. poškodeného násilím vytiahol z rodinného domu so súpisným číslom XX v obci Lesíček, následne pod hrozbou fyzického násillia donútili poškodeného nastúpiť do zadnej časti pristaveného vozidla zn. J. čiernej farby, ktoré šoféroval A. B. st. a v ktorom sa viezol spolu s A. B. ml., st. poškodeným aj E. F., následne ho previezli na ich pozemok rodinného domu na adrese B. XX, K. H., kde poškodeného obvinený A. B. ml. začal fyzicky napádať tak, že ho päťami bil do hlavy, tváre, ľavého oka a nosa, kde následne po vyjdení z domu na terasu pod altánok začali poškodeného fyzicky napádať aj obžalovaní A. B. C. a E. F. tak, že poškodeného opäť opakovane udierali päťami do hlavy a tváre, nohami kopali do rôznych častí tela, zviazali mu ruky a obžalovaný A. B. ml. palicou bil poškodeného po chrbte, pričom poškodenému po celý čas trvania fyzického útoku bezdôvodne bránili v užívaní osobnej slobody až do doby, kedy A. B. st. povedal, že už „stačí“, a týmto fyzickým napadnutím poškodenému spôsobili pomliaždenie ľavej strany čela s krvnou podliatinou, pomliaždenie ľavej okoloočnicovej oblasti s krvnou podliatinou, pomliaždenie nosa s krvácaním z nosa, pomliaždenie ľavej spánkovej oblasti s krvnou podliatinou, pomliaždenie ľavej ušnice s krvnou podliatinou, pomliaždenie s krvnými podliatinami a odreninami oboch lopatkových oblastí, pomliaždenie s krvnými podliatinami vonkajšej plochy pravého ramenného kĺbu a podvrtnutie pravého zápästia s dobou liečenia vzhľadom na porušenie liečebného režimu 14 až 21 dní,

teda

- bez oprávnenia bránili užívať osobnú slobodu za použitia násilia, hrozbou bezprostredného násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy a inému úmyselne ublížili na zdraví,

čím spáchali

- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to im súd ukladá:

obž. A. B., st.

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. obž. A. B., D..

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov a 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obž. E. F.

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 30.11.2021 obžalobu pod sp. zn. 1Pv 307/21/7707 na obvinených A. B. C., A. B. ml. a E. F. pre skutok kvalifikovaný ako zločin obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na písm. d) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe ako vo výroku rozhodnutia.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných A. B. C., A. B. D., E. F., svedkov H. I., L. I., M. L., J. I., N. B., O. L., P. B., D. F., H. F., Q. F., prečítaním výpovede svedka M. R. a J. D., výsluchom znalcov D. H. Q., A. S. R., H., listinnými dôkazmi a zistil nasledovné :

Obžalovaný A. B. st. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a ďalej uviedol, že potom, čo odviezol syna do Lesíčka na čiernom aute, lebo ten chcel niečo v Lesíčku do očí povedať, otočil auto a chcel odísť preč, ale syn mu povedal, aby chvíľu počkal, že pôjde s ním. Viezol aj E. F., kde on nevedel

za kým idú. Z auta vystúpil syn aj E. . Tam syn zavolať toho, čo tam býva a niečo rozprávali. Nepočul, že by kričali. Do dvora šiel syn aj E.. Nevie prečo hľadali poškodeného. On po celý čas sedel v aute a potom videl ako k nemu prichádzajú traja, teda jeho syn A. D., E. F. a poškodený a tak šli domov do Červenice. V aute nič nerozprávali, akurát A. B. ml. povedal, nech si idú do očí vysvetliť s manželkou, syn sa rozprával E., poškodený sedel vzadu.

Po príchode do Červenice zaparkoval auto do garáže a šiel domov, bola tam manželka a deti a toho večera von už nevyšiel a oni traja šli domov k synovi A., lebo každý býva vo svojom. On s poškodeným problém nikdy v živote nemal a nevie, aký spor bol medzi synom a poškodeným. On osobne D. F. nepozná, vie len z papierov, že je to ten pán, čo býva v Lesíčku. Pokračoval, že nevie, či deň alebo 2 dni predtým A. B. ml. a E. F. hľadali poškodeného, on s nimi nebol v Prešove. Auto nikomu nepožičal. V ten večer nikomu nevolal a nemal ani návštevu a s poškodeným sa nerozprával a ani so synom s nerozprával. Syna odviezol preto, lebo nemá vodičský preukaz. Poškodeného naposledy videl, keď išli z Lesíčka. Syna potom videl ráno, na poškodeného sa ho nepýtal.

Pokiaľ z výpovede z prípravného konania prečítanej vzhľadom na rozpory vyplynulo, že potom čo ho syn poprosil o odvoz do Lesíčka, on odhovára syna, lebo syn mu povedal, že jeho žene niekto napísal, chcel sa stretnúť s poškodeným a zistiť, či má niečo s jeho ženou, obžalovaný na hlavnom pojednávaní nepoprel, že by mu vravel nech to nechá tak. Pokiaľ v prípravnom konaní uviedol, že keď zastavil J. pri Klempárovi, z auta vystúpil syn a E. a volali na toho, čo tam býva a pýtali sa ho či tam býva poškodený, obžalovaný zopakoval, že nepočul čo sa rozprávali, len syn povedal, že sa ide pýtať, či tam býva poškodený.

Následne obžalovaný A. B. st. vypovedal, že auto nešoféroval, povedal to kvôli tomu, že mu poradil obhajca, lebo syn nemá vodičský preukaz. On nikde nebol, celý deň bol doma a je toho názoru, že poškodený si vymýšľa. Nevie čo sa vtedy stalo, on poškodeného nebil a ani nevie, kto šiel do Lesíčka. Poškodeného u nich nevidel. K bitke sa vyjadriť nevie. Vie, že syn mal nejaký problém so ženou. Ohľadne poranení poškodeného uviedol, že vie, že ho zbila vlastná rodina. L. I. v ten večer na návštevu nevolal a nevidel ani M. L. a o SMS medzi poškodeným a nevestou nemal vedomosť a kľúče si vzali asi bez povolenia. K všetkým rozporom uviedol, že je mu to ľúto, že tak rozprával, vypovedal tak kvôli synovi a na radu obhajcu.

Obžalovaný A. B. ml. ako aj obžalovaný E. F. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že sú vinní zo skutku, ktorý sa im kladie za vinu.

Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, kde obžalovaní A. B. ml. a E. F. postupne uviedli, že každý jeden obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola im daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámení s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin uvedený v obžalobe.

Zároveň súd poučil postupne všetkých troch obžalovaných, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie všetkých obžalovaných prijal.

Z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustili sa ho obžalovaní a nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal, ani o jeho právnej kvalifikácii, uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaných prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste a náhrade škody.

Následne A. B. ml. vypovedal, že potom ako prišiel z roboty domov a žena mu ukázala, čo jej písal poškodený v tom zmysle, že chce s ňou žiť, chcel to vyriešiť, tak poprosil otca, aby šiel s ním si to vysvetliť do Lesíčka, lebo mamin brat L. mu volal, že poškodený je tam. Spolu s nimi šiel aj E. F.. Keď prišli do Lesíčka vystúpil z auta a aj Kiňa vystúpil, volal na poškodeného, ale do

chyže nevstúpil. Toho čo tam býva pozná a povedal mu, aby poškodený prišiel vonku, potom poškodený prišiel a povedal, že to nie je pravda, aby on vypisoval a že to pôjde manželke povedať a sadli do auta a išli do Červenice . Doplnil, že poškodený sadol sám. Potom prišla žena, ktorá mu povedala do očí, čo jej vypisuje, poškodený klamal a tak mu povedal, aby vypadol, ale on povedal, že aj tak bude jeho, tak mu 2 priložil a priložil mu aj švagar Kiňa, ten do neho kopal a tiež brat N. B., ktorý zobral metlu, ktorú mu on potom zobral. Jeho žena bola pri nich a na dvore v Červenici už nikto iný v ten večer nebol. Poprel, aby bol aj pri Maxe. Nevedel, prečo je poškodený u F.. Pokračoval, že jeho otec je nevinný a z auta nevystúpil a keď prišli do Červenice, otec šiel do chyži a uvedené riešili na dvore a otec v ten večer už z chyži nevyšiel. Auto si od otca nepožičal, lebo nemôže šoférovať. SMS otcovi neukázal, iba mu povedal, čo sa stalo.

Vzhľadom na rozpory bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania (z 28.6.2021), z ktorej vyplynulo, že dňa 25.6.2021 bol v nočnej do 06.00 hod. nasledujúceho dňa a po návrate domov, šla žena na nákup a na mobil manželky Lucie písal Peter s prezývkou T., čo šiel ukázať otcovi a potom za ženou do obchodu, kde mu povedala, že nevie kto jej vypisuje. Na druhý deň šiel zase na nočnú a keď šiel z práce ráno o 6.00 hod., videl v Žehni Balkyho, aj keď býva v Tuhrinej a potom mu volal aj písal na facebook H. L., že ten ťahá za ruku jeho ženu do chyže u svokra v Žehni a tak mu volala žena v sobotu, že chce dačo na neho a na otca a švagra zrobiť. Šiel do Žehni a on tam bol, tak mu povedal, že nech si berie ženu a detí nech s ňou žije a on šiel za svojou frajerkou. On bol v sobotu na nočnej a ani on ani Kiňa a ani otec na poškodeného ruku nepoložili a nie je pravda, čo je napísané v uznesení o vznesení obvinenia.

Výpoveď z prípravného konania zo dňa 17.9.2021 potom korešponduje s výpoveďou z hlavného pojednávania a k rozporom potom uviedol, že o SMS sa dozvedel tak, že žena mu ukázala telefón a otcovi SMS neukazoval, len mu vysvetľoval a čo sa týka kontaktovania L. doplnil, že predtým piatok šiel do Tuhrinej s Kiňom k maminmu bratovi a pýtal sa, kde ej poškodený. Z G. sa vrátil a šiel do Lesička. Svoje konanie ľutuje.

Na hlavnom pojednávani obžalovaný E. F. vypovedal, že jeho aj svokra poprosil mladý A., či s ním nepôjdu do Lesička či je tam poškodený, s ktorým sa chcel rozprávať. Po príchode vystúpil z auta aj s A. D., kde starší zostal sedieť v aute a povedal, že sa do toho nestará. On čakal vonku na ceste a A. B. ml. sa šiel pozrieť, či je tam poškodený a potom šli normálne spolu a sadli do auta, počas jazdy sa nerozprávali. V Lesičku sa nič nestalo. Po príchode do Červenice sa B. s poškodeným začal rozprávať, že prečo mu neprišiel povedať, že si píše so ženou, lebo pracovali spolu v DFČ na Šváboch, aj on tam pracoval. Poškodený mu vravel, že to bola jeho prvá frajerka, že on s ňou mal žiť, čím ho vyprovokoval mladého B.. Obžalovaný pokračoval, že on mu dal facku. Potom B. starší išiel do chyži s tým, že to nie je jeho vec. Manželka zobrala deti a poškodeného bil on aj mladý B. a potom šiel poškodený domov, poranenia na ňom nevidel. Na dvore nikto iný nebol a B. C. už z izby nevyšiel. On videl poškodeného naposledy keď išiel domov. Pokračoval, že deň predtým nebol s mladším B. v Tuhrinej a nevie odkiaľ Červeňák mladší vedel, že poškodený je u F.. On sa dozvedel o SMS ráno, keď prišli z roboty až okolo 8.00 hod. alebo 9.00 hod. Poškodeného hľadali aj v Prešove na Sekčove. Následne sa opravil, že nebol v Prešove a neboli ani na Sekčove. Vypité mal iba poškodený.

Pokiaľ vo výpovedi z prípravného konania prečítanej vzhľadom na rozpory vyplynulo, že čo sa týka zranení poškodeného, tak má informáciu, že ho zbili jeho ujovia, lebo zbil postihnutého brata a on potom povedal, že ho zbili policajti v Drienove, obžalovaný na hlavnom pojednávani uviedol, že poškodený mal poranenia, čo ho zbil on aj Červeňák a svoje konanie ľutuje.

Poškodený H. I. na hlavnom pojednávani uviedol, že potom čo povedal žene A. B. ml., aby mu dala pokoj a tiež napísal A. B. C., že on nič neurobil, že to ona písala jemu, ale on mu povedal, že ho zabije a keď šiel do roboty, žena mu volala, že ho hľadali v Rankovci a potom ho A. B. starší aj mladší a E. F. hľadali v práci opakovane ale nenašli ho. Potom povedal pánovi, čo s ním robí, či ho neskryje v Lesičku, čo aj urobil. Skryl ho asi na týždeň a potom bola oslava v Lesičku, kde si trochu aj vypil a z Lesička ho zobral násilím Červeňák starší, ktorý zaklopal na dvere tomu pánovi a s tým, či je tam „Balky“ čo je jeho prezývka a keď mu ten pán povedal, že je tam, obžalovaný B. starší prišiel hore schodmi a ho chytil za ruku a odviedol do auta s tým, že mu vravel, že keď nepôjde tak ho zbije. Do auta šiel násilím a nemal na sebe ani tričko. Pokračoval, že v aute bo jeho syn mladší, ktorého meno nevie a jeden sused od nich, T., a B. starší povedal, že ho odvezie, kde

keď chcel všetko vysvetliť, nedal si povedať. Keď boli v dedine Lúčiná tak v druhom aute bol Červeňák ml. a E. F.. Šoféroval A. B. mladší a Igor Červeňák st. zastavil a povedal, že má ho v aute, mladší B. otočil auto a prišli do Červenice s tým, že má ísť dozadu a tam je taký altánok, kde ho zobral a potom povedal, že má ísť dnu a tam ho bili, dali mu 3 boxéry, kde prvý dal kopačku E. F. a potom ho oni začali biť. Potom A. B. starší povedal, že nech idú vonku a bili ho aj vonku všetci traja obžalovaní a kde A. B. st. povedal synovi no nevie jeho meno, aby doniesol lano a ten mladší syn mu zaviazal ruky a A. B. st. povedal, že to budú robiť ako policajti, teda že 10 minút prestávka a 10 minút bitka s tým, že keď nebude robiť to, čo Červeňák st. chce, že ho zaviaže na lano a že ho bude ťahať. Pýtal si vodu, čo mu aj dali a tak si mal kľaknúť a kľačal pri múre. Tam ho tiež bili. Pokračoval, že si A. B. starší kameroval ako ho E. a A. B. ml. bijú. Ďalej uviedol, že A. B. st. volal svokra a aj prišiel L. I. a M. L. a tí dvaja ho chceli odviesť domov, ale obžalovaný A. B. st. im povedal, že nie, že ho ešte budú ťahať po zemi autom, ak sa nepomocí. Poškodený pokračoval, že sa pomocil a tí dvaja odišli a popísal, že A. B. st. zavolať tomu pánovi do Lesička a sa ho pýtal, prečo ho skryl a jemu povedal, že pôjdu do Lesička a má mu rozbiť auto so sekerou, ktorú mu dal do ruky, lebo keď nie, tak ho zbije, kde aj odišli, ale bola tam oslava, tak ho odviezli do Rankoviec, odkiaľ išiel peši v trenkách bez botasiek do Tuhrenej, kde prišiel asi o 7.00 hodine ráno. A. U. st. ho vyhodil asi o 3.00 hod. Babka mu povedala, aby šiel k lekárovi no on sa bál ale nakoniec išiel k lekárovi aj na políciu. Poškodený doplnil, že dostal od obžalovaného A. B. st. aj poštový preukaz na sumu 1359,60 Eur, kde najprv mu volala jeho žena, že dostane nejaké peniaze. Volal mu aj A. B. st. aby všetko stiahol.

Svedok L. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že švagor mu zavolať, aby šiel do Červenice, kde išiel s M. L. a prišli tam asi o 9-10 hodine, kde boli asi 10-15 minút a videli, že synovec A. B. ml. aj druhý menší 13 ročný chlapec bili poškodeného, ktorý sedel na stoličke, kde mu dávali kopačky a boxerky. Nevidel, že by bol spútaný. A. B. st. nikoho nebil, sedel pri stoličke na lavičke. Bolo to u A. B. st. na terase vonku, kde boli aj manželka a deti. Poškodeného bil aj obžalovaný Kiňa, Červeňák st. im povedal, že by prestali. Dôvod bitky bol, že manželka mala niečo s poškodeným. Pokračoval, že oni odišli, lebo mu volala jeho manželka. Keď odchádzal, bola tam sestra P. B., Kiňova manželka aj deti a aj obžalovaní. Svedok ďalej uviedol, že poškodený je tiež jeho rodina, bývajú spolu tak sa stretávajú keď idú von, na spoločné oslavy nechodia, nepomáhajú si. Pokračoval, že poškodený mal modrinu pod ľavým okom, kde mal aj poškrabané. Nebol veľmi zbitý, sedel a bránil sa a aj stál. Poškodený nekričal, nič nerozprával. Nevie ako zasiahol A. B. st. do bitky, on nič nevidel, A. B. st. sedel. Poškodeného bili štyria, ten sa len bránil.

Pokiaľ v prípravnom konaní uviedol, že poškodený, keď bol napádaný sedel a nevie dôvod, prečo ho tí chlapani bili, k rozporom uviedol, tak ako na hlavnom pojednávaní, že poškodený sedel aj vstal a nevie vysvetliť prečo, policajtom dôvod nepovedal, lebo už dávno počul o písaní poškodeného.

Na hlavnom pojednávaní svedok M. L. uviedol, že bol doma, keď mu švagor L. I. približne okolo 11.00 hod. povedal, či nebude šoférovať, lebo si vypil a nepôjde s ním do Červenice k A. B., ktorý mu volal, po H. I., kde keď prišli videl, že je tam poškodený a F. a N. mu dali boxér a nejakú kopačku a nič viac a boli tam všetky deti a aj manželka. I. sedel na schodíku, on nič nerobil. On sa rozprával s A. starším aj s mladším aj s L., kde keď sa pýtali, prečo je tam poškodený tak povedal, že si písali s manželkou A. mladšieho a on si potom sadol a oni prišli k poškodenému a dali mu boxera. A. B. starší ho nebil a mladý mu dal asi boxer, no nepamätá sa presne. Ďalej uviedol, že poškodený tam bol kvôli tomu, že si písal na D. a A. B., ale nevie či mladší alebo starší išli po neho do Lesička a zobrali ho ku sebe, aby sa porozprávali s nevestou A. staršieho, ale nevie, čo si presne písali a dodal, že A. B. ml. nemá vodičský preukaz. Poškodený bol trochu poškrabaný na tvári. On potom išiel ku autu čakať, bol pri nich tak 5-10 minút. Keď odchádzal poškodený sedel na tom istom mieste. Doplnil, že A. B. starší sedel aj stál pri nich, potom sa postavil a išiel preč. Počul ako vraví, aby mu už nedali boxer, aby nerobili nič a potom povedal, že poškodeného zoberie domov, kde býva. Potom volala Ferovi manželka, že plače dieťa a tak šli preč. Svedok doplnil, že poškodený mal ruky normálne pri nohách, mohol nimi hýbať, nepočul, aby A. B. st. dal pokyn na zviazanie rúk.

Svedok J. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že on len videl ako prichádza poškodený domov a nemal na sebe nič, bol do pol pása vyzlečený, nevšimol si či bol bosí, no botasky mal červené. Poškodený s ním nechcel rozprávať a keď sa ho pýtal čo mu je, neodpovedal. Svedok nevedel odkiaľ sa poškodený vrátil. Nevedel, kde bol deň predtým. Vie, že chodil do Rankoviec. Iba sa dopočul, že ho zmlátili, ale nevie kto. Pokračoval, že kamarát A. B. st. ho požiadal, aby syn stiahol trestné oznámenie,

kde následne upresnil, že o stiahnutí vravela manželka B.. Na poškodenom videl, že má smuhy na chrbte a aj ruku mal zlomenú. S nikým sa o tom nebavil. K synovi uviedol, že sa stáva, že je problémový. Následne uviedol, že L. I. ako aj M. L. mu povedali, že poškodeného zmlátil A. B. st. v Červenici, že mal zviazané ruky vzadu. Biť ho mali aj mladší aj starší Červeňák, ale nevie ako a nevedel uviesť, že či bil poškodeného aj obžalovaný Kiňa.

Vzhľadom na rozpory bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že poškodený deň predtým ako prišiel domov bol v Lesičku s tým, že po neho prišli A. B. starší a A. B. mladší, pričom len toto mu povedal. Z výpovede ďalej vyplýva, že L. I. mu povedal, že syna H. bili, kopali do neho v garáži u A. B. s tým, že L. I. zavolať A. B., aby prišiel pre poškodeného. Nedoniesol ho domov s tým, že syn mu povedal, že A. B. st. ho odviezol do Rankoviec. Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že vraj prišli po neho v noci dali ho auta a neuviedol to, lebo sa ho to nikto nepýtala len z počutia vie, že bol zbitý v garáži.

Bol vypočutý aj N. B., syn obžalovaného A. B. staršieho a brat A. B. mladšieho, ktorý uviedol, že vie len to, že otec bol len doma a viac nič nevie. Je toho názoru, že otec by to nikdy nespravil. Nevie, kde bol jeho brat A. a nikto cudzí u nich doma nebol a neboli v ten večer u nich ani L. I. a ani M. L. a takisto ani poškodený.

Za súhlasu strán bola prečítaná výpoveď svedka M. R., z ktorej vyplynulo, že pracuje vo firme DRC so sídlom v Prešove a odtiaľ pozná aj obžalovaného A. B. a E. F.. Ohľadne skutku svedok nemal vedomosť. Dňa 26.6.2021 bol v práci, nakoľko mal poobednú smenu od 14.00 hod. do 22.00 hod., pričom F. a A. B., ktorí mali nastúpiť o 22.00 hod. do práce neprišli a neprišli ani neskôr. Lebo s kolegom asi 10 minút čakali a keďže neprichádzali, majster zatvoril okná, bránu, alarm a on bránu s retiazkou a zamkol a do takto zabezpečeného objektu nie je možné prísť a v ňom pracovať.

Z prečítanej výpovede svedka J. D., spolumajiteľa spoločnosti, v ktorej pracovali obžalovaný F. a B., vyplýva, že tento nemá vedomosť o skutku a z dochádzkového systému v rozhodnom čase je zrejmé, že obžalovaní v práci neboli.

Svedkyňa O. L. vypovedala, že vie len to, že poškodeného v Rankovciach, kde s ním momentálne žije, hľadali, okolo obeda, ale nevie v aký deň hľadali A. B. ml. aj A. B. st. Prišli aj s jednou ženou (ktorú svedkyňa označila za P. B.) na striebornom aute. Doma spolu s ňou bola aj švagriná Martina, ale tá ich nevidela. Pokračovala, že potom volala poškodenému, ale ten tiež nevedel prečo ho hľadali. V tom čase ona s ním nežila.

Pokiaľ z prečítanej výpovedi z prípravného konania uviedla, že v čase keď prišli 3 osoby a pýtali sa, či nie je náhoda u nich „Balky“ na čo im záporne odpovedala, kde na jej otázku čo sa stalo jej odpovedali, že si s niekým písal na facebooku a odišli a v dome bola aj jej švagriná, ktorá ich tiež videla, rozpor vysvetlila, že švagriná len prišla na chodbu a šla naspäť lebo plakal malý, ona len zakukla.

Svedkyňa P. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že celý deň, keď sa mal skutok stať bol manžel A. B. st. doma a večer nemali žiadnu návštevu. Poškodeného pozná a L. I. je jej brat a nestýkajú sa, lebo manžel a žena I. mali pomer. Nepamätá sa, kedy sa syn v ten deň vrátil z práce a tiež nevedela uviesť či bol vonku a ohľadne zaťa E. F. uviedla, že ten bol doma, nevidela ho, vie, že potom šiel von, ale nevie s kým a nepamätá ani kedy. Pokračovala, že syn mal s nevestou dobrý vzťah, ale potom jej poškodený písal a nevie ako to riešil syn.

Pri konfrontácii vykonanej medzi svedkyňami O. L. a P. B., svedkyňa L. zotrvala na tom, že P. B. bola v Rankovciach s obžalovanými, čo P. B. poprela.

Svedok D. F. vypovedal, že keď zatepľovali bytovku na Sekčove, tak A. B. st. a dve ženy hľadali poškodeného, ktorý však skočil zo strechy dole, lebo sa bál a nechcel sa rozprávať. Na stavbe ho hľadali len raz okolo obeda. Nie je si istý, či tam bol aj A. B. ml. Potom išli všetci preč a poškodeného, ktorý prišiel autobusom, videl až keď pre neho prišiel A. B. ml., ten čakal pri dverách, on zobudil poškodeného a vyviedol vonku a sadli do auta a odišli, videl ho až v nedeľu. Dodal, že bol opitý. Nevedel, prečo poškodený utiekol. Nepamätá si presne, či videl obžalovaného F., ale myslí si, že tam bol a prišli na čiernom aute a nevie kto bol šofér, nevie či tam bola aj ďalšia osoba. Pokračoval, že

obžalovaný B. ml. u nich doma nebol. Poškodený sa troška bál, ale šiel normálne, nevidel, že by bol spútaný alebo zviazaný. Zopakoval, že on ho vyviedol. Komunikáciu medzi poškodeným a obžalovaným A. B. ml. nepočul. Nevedel sa vyjadriť, odkiaľ obžalovaní vedeli, že poškodený je u neho. Následne uviedol, že do Lesička prišli okolo 11.00 hod. - 11.30 hod., kde obžalovaný F. stál pri vrátkach a tiež opakovane uviedol, že bol opitý. Obžalovaného B. st. v ten večer nevidel, iba čo ho videl na Sekčove. Po návrate poškodeného, potom čo odišiel s B. ml. videl na poškodenom opuchnuté ústa a tiež mu ukazoval rebrá, videl, že je dobitý, ale nechcel veľmi rozprávať, aj keď sa ho na to pýtal. Poškodený šiel na pohotovosť. Videl ho niekedy v nedeľu okolo 13.00 hod. a možno o 11.00 hod. Tiež povedal, že ide na políciu udať A. B. ml. S odstupom času rozprával s poškodeným, ktorý mu uviedol, že všetkých strčí do basy, povedal mu tiež, že ho mali biť v Červenici, no o priebehu bitky nerozprával. Z rodiny B. ho nikto nekontaktoval. V čase keď prišiel A. B. ml. v dome boli deti a jeho manželka, ktorá sa tiež zobudila a videl ako odchádza poškodený.

Vzhľadom na rozpory bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že dňa 25.6.2021 nastúpil do práce, kde s ním robí aj poškodený s prezývkou „T.“ a v dopoludňajších hodinách prišli k nim do práce aj A. B. ml., ktorého volajú „Koudy“ a tiež švager A. B. s prezývkou „E.“ a hľadali poškodeného, ktorý vtedy ušiel. Poobede sa poškodený vrátil a pracoval, no zas prišli tí dvaja, tak zas poškodený zmizol a tí dvaja odišli. Potom sa poškodený zas vrátil a zobral ho do Lesička, kde býva a poškodený mu ponúkol 70,- Eur za to, že ho nechá u neho spať, kde s peniazmi on nesúhlasil. Poškodený mu povedal, že má problém so ženou A. B. mladšieho. V sobotu bola svadba u sestry kam šiel piť aj poškodený. Potom večer keď už všetci šli spať s tým, že poškodený bol tiež u nich, asi okolo 22.30 hod. niekto zaklopal na okno a spýtal sa. či je tam „Balky“, kde keď otvoril dvere bol A. B. ml. Týždeň dozadu sa mu chválil poškodený, že mal niečo so ženou A. B. mladšieho. Okrem A. B. ml. prišiel po poškodeného aj „Rapkáč“, ale nevie kto viezol čierne vozidlo zn. J., ale bol tam niekto, presne ho nevidel. Dňa 29.6.2021 ho kontaktovala žena, ktorá sa mu predstavila ako manželka A. B., že prídu po neho policajti a má vypovedať pravdu. Svedok ohľadne rozporov uviedol, že si už na to nepamätá a zotrval na tom, čo vypovedal v prípravnom konaní a ohľadne skutočnosti, kedy videl obžalovaného A. B. staršieho najprv uviedol, že všetci obžalovaní hľadali v robote poškodeného aj s dvoma ženami a následne poprel, aby ho hľadal A. B. starší s tým, že nevie, prečo tak povedal.

Súd vykonal aj konfrontáciu medzi poškodeným H. I. a svedkom D. F., pričom poškodený H. I. zotrval na tom, že do Lesička prišli všetci traja obžalovaní a vnútri domu bol obžalovaný A. B. st. a ten ho vyviedol a svedok D. F. zopakoval, že bol opitý a všetko si nepamätá, ale pamätá si, že to bol A. B. ml. a E. F.. Poškodený na odstránenie rozporov ohľadne osôb v Lesičku oproti svojej výpovedi uviedol, že večer prišli všetci traja a keď uviedol, že bol tam A. B. st. a jeho mladší syn a T., tak to myslel, keď ho prvýkrát hľadali.

Na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok H. F. sa k skutku vyjadriť nevedel, v Lesičku sa občas zdržiava, poškodeného 26.6.2021 nevidel, iba z rozprávania vie, že poškodený tam bol. Nevidel ani žiadneho z obžalovaných.

Bola vypočutá aj Q. F., ktorá uviedla, že prišiel B. D.. pred dvere, slušne zaklopal, ona šla zobudiť manžela, ktorý mu išiel otvoriť a ktorý potom zobral poškodeného a vyviedol ho von pred dvere a išli spať. Dnu nikto nevošiel a vonku okrem B. ml. ktorého videla cez sklo, nikoho iného nevidela. Nevie, či poškodený bol zranený, lebo ona nevidela ako ho manžel vedie von. Nevie, resp. nepamätá, čo mal poškodený, keď vychádzal von a nepamätá, resp. nevie, či bol u nich H. F.. Tiež nepamätá aký časový úsek u nich poškodený spal, obžalovaného B. st. nepozná, u nich nebol.

D. H. Q., znalec z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgie, traumatológia a plastická chirurgia, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 065/21 na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený utrpel pomliaždenie ľavej strany čela s krvnou podliatinou, pomliaždenie ľavej okoločnicovej oblasti s krvnou podliatinou, pomliaždenie nosa s krvácaním nosa, pomliaždenie ľavej spánkovej oblasti s krvnou podliatinou, pomliaždenie ľavej ušnice s krvnou podliatinou, pomliaždenie s krvnými podliatinami a odreninami oboch lopatkových oblastí, pomliaždenie s krvnými podliatinami vonkajšej plochy pravého ramenného kĺbu a podvrtnutie pravého zápästia, kde z medicínskeho hľadiska ide o porania ľahké. pričom pokiaľ ide pomliaždenia ako také uvedené vznikli priamym pôsobením tupého až tupohranného predmetu na poranenú oblasť následkom slabšej intenzity. Pokračoval, že pokiaľ

sa jedná o pomliaždenie čela, okolo očnicovej oblasti, nosa, spánkovej oblasti a ušnice, v prípade pomliaždenia lopatkových oblastí a pravého ramenného kĺbu tu sa jedná o pôsobenie stredne silnej intenzity. Podvrtnutie pravého zápästia vzniklo jeho násilným prudkým pohybom nad obvyklú medzu a súčasne tlakom na zápästie. Znalec doplnil, že poranenia poškodeného mohli vzniknúť tak ako on popisuje vo svojej výpovedi, t. z. údermi rukou, kopaním, palicou a stisnutím zápästia lanom. Vzhľadom na to, že poškodený podľa jeho udania na ďalšie kontroly nebol, teda nedá sa určiť presná doba jeho liečby. Priemerná doba liečenia predmetných pomliaždení sa v tomto konkrétnom prípade pohybuje v rozmedzí 7 – 10 dní, s čím koreluje doba PN a priemerná doba liečenia podvrtnutého zápästia sa v tomto prípade pohybuje v rozmedzí 14 – 21 dní, preto dobu liečby a PN v prípade, že poškodený by bol zamestnaný predstavuje 21 dní. Obvyklý spôsob života bol podľa znalca narušený len ľahko niekoľkodňovými bolesťami poranených oblastí a obmedzením úchopu pravou rukou do troch týždňov, čo poškodeného obmedzilo v starostlivosti o hygienu a fyzickú záťaž ruky na túto dobu, ináč bol poškodený sebestačný. Žiadne z poranení nepoškodilo ani neohrozilo žiadne životne dôležitý orgán. Ohľadne mechanizmu doplnil, že v prípade podvrtnutia zápästia je možné, aby tieto boli spôsobené pádom na ruku, ale vzhľadom na množstvo pomliaždení na rôznych miestach tela samozavinením nemohli vzniknúť a predpokladá, že sa jednalo o čerstvé poranenia, nakoľko v správe sa uvádzajú len krvné podliatiny, čo sa obvykle myslia čerstvé a pokiaľ by vznikli 1-2 dni pred skutkom boli by popísané iné farby podliatín.

Bol vypočutý aj A. S. R., znalec z odboru Bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie Elektrotechnika, Energetika, ktorý vypracoval znalecký posudok č. XX/XXXX, ktorý uviedol, že predmetom znaleckého skúmania bol predložený telefón (Samsung patriaci obžalovanému A. B. C., ktorý ho dobrovoľne vydal dňa 29.6.2021) a SIM karta s cieľom uložiť obrazové údaje, pokiaľ sa také nachádzajú v telefóne a prípadne zdokumentovať komunikáciu, pokiaľ sa požadované údaje tam nachádzajú, kde zistenia v požadovanej forme sa nachádzajú v prílohe znaleckého posudku, ale komunikácia nebola v slovenskom jazyku. K skutočnosti či sa v predmete skúmania nachádza videozáznam zachytávajúci priebeh skutku znalec uviedol, že v požadovanom čase prebiehala komunikácia, ale vzhľadom na to, že bola streamovaná, vysielaná v reálnom čase, tak sa neukladala. Preto je to označené ako videochat.

Súd v rámci výsluchu vykonal aj dôkaz prehratím obsahu USB kľúča, ktorý je súčasťou znaleckého posudku č. 36/2021, kde následne k forme komunikácie (obrázok 7) znalec opäť uviedol, že sa jedná o videochat, t. z., že bol prenášaný videozáznam, to, čo bolo kamerované, sa v tom čase prenášalo.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Súčasťou spisu je aj fotodokumentácia zachytávajúca poranenia poškodeného.

Z oboznámeného vyhodnotenia dochádzky obžalovaného A. B. ml. a E. F. je zrejmé, že títo v dňoch 25.6.2021, 26.6.2021, 27.6.2021 v práci neboli.

Zo záznamu zo služby OO PZ Drienov zo dňa 28.6.2021 plynie, že v čase o 8.26 hod. bola vyslaná hliadka OD KRPZ PO do obce Tuhrina, kde oznámil H. I., že do obce prišiel A. B. st., ktorý ho včera napadol a na ktorého podal oznámenie a má z neho strach. Uvedené bolo preverené, oznamovateľ ušiel do lesa, bez vyhrážok, bez protiprávneho konania.

Zo správy o povesti vypracovanej starostom obce Červenica plynie, že rodina A. B. staršieho je vnímaná ako problémová. Správanie obžalovaného nebolo prejednávané komisiou vereného poriadku, nakoľko neobdržali žiaden podnet o občanov, zrejme zo strachu, nakoľko obžalovaný vystupuje na verejnosti arogantne a dochádza aj k vyhrážkam.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Prešov plynie, že A. B. st. sa počas výkonu väzby správa slušne a disciplinovane, pokyny a príkazy plní, disciplinárne potrestaný ani odmenený nebol.

E. A. B. mladšieho podľa správy o povesti starostu obce Červenica plynie je tiež vnímaná ako problémová. Správanie obžalovaného nebolo prejednávané komisiou vereného poriadku.

Obžalovaný E. F. je hodnotený všeobecne.

Žiadny z obžalovaných nebol hospitalizovaný na Psychiatrickom oddelení FNŠP J. P. E. H. a takisto žiadny z nich nie je vedený v Psychiatrickej ambulancii FNŠP. J.A E. H..

Obžalovaný A. B. st. má vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR evidované viaceré priestupky najmä na úseku dopravy a 1 podľa § 49 ods. 1 písm. d) priestupkového zákona.

Obžalovaný A. B. ml. má vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR evidované 2 priestupky, z toho 1 na úseku dopravy a 1 spočívajúci v porušení zákazu vychádzania a obžalovaný E. F. má 1 vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR evidovaný 1 priestupok na úseku dopravy.

Obžalovaný A. U. st. bo doposiaľ 10-krát súdne trestaný za úmyselnú trestnú činnosť (z toho 9 ráz na území SR), naposledy na základe rozhodnutia Derby Crown Court zo dňa 5.10.2018, sp.zn.: 1516/1428/105584F, kedy bol uznaný vinným za úmyselné spôsobenie ujmy na zdraví.

Zo spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 2T 36/2011 súd zistil, že dňa 8.6.2001 bola schválená dohoda o vine a treste a vyhlásený rozsudok, ktorým súd uznal obvineného A. B. st. vinným v bode 1 zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, v bode 2/ za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v bode 3/ pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a 7 mesiacoch so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný A. B. ml. bol doposiaľ 2 razy súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 24.9.2020, sp. zn. 6T 61/2020, kedy bol uznaný vinným z prečinu podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s jeho podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby 1 rok, kde táto plynula do 23.10.2021.

Pokiaľ ide o obvineného E. F., tento má v odpise z registra trestov 1 záznam, a to na základe rozhodnutia South Derbyshire magistrates zo dňa 18.11.2015, sp. zn.: 15/1428/107447N.

Z taktu vykonaného dokazovania, zhodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne súd uzavrel, že keďže obžalovaný A. B. mladší ako aj E. F. vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku, súd považoval za preukázané, že sa skutok stal a že ho spáchali práve obžalovaní a že teda títo obaja obžalovaní svojim konaním naplnili všetky znaky zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Vo vzťahu k týmto dvom obžalovaným súd potom vykonal iba dokazovanie ohľadne trestu a nároku na náhradu škody. Súd zároveň dospel k záveru, že aj obžalovaný A. B. starší svojim konaním naplnil všetky znaky žalovaných skutkových podstát, kde k uvedenému dospel na základe nasledovného : Súd ustálil, že aj zo strany obžalovaného A. B. st. došlo v nočných hodinách dňa 26.6.2021 do 02.00 hod. dňa 27.6.2021 k protiprávnemu konaniu spočívajúceho v tom, že spôsobom popísaným vo výroku rozhodnutia najprv bez oprávnenia všetci obžalovaní bránili užívať osobnú slobodu poškodeného prekračujúc hranice zákonnosti a následne došlo ku takému konaniu z ich strany, kde následkom bola ujma na zdraví poškodeného H. I..

Obžalovaný A. B. st. poprel spáchanie skutku brániac sa najprv v podstate tým, že len doviezol syna A. ml., ako E. F. do Lesička, ale on z auta nevystúpil a potom ako sa vrátili do Červenice, šiel domov a v ten večer už z domu nevyšiel a následne jeho obrana spočívala v tom, že on v Lesičku vôbec nebol a nevie čo sa stalo, len o odvoze vypovedal, aby pomohol synovi, ktorý nemá vodičské oprávnenie.

Obžalovaný A. B. st. je však usvedčovaný najmä výpoveďou poškodeného H. I., ktorý popísal samotný priebeh a okolnosti skutku kladeného obžalovaným vrátane A. B. st. za vinu, kde jeho výpoveď bola premietnutá do samotnej skutkovej vety.

Je pravdou, že v prospech obžalovaného A. B. st. vypovedali aj obžalovaný A. B. ml. a tiež obžalovaný F. v zhode s tým, čo najprv vypovedal obžalovaný A. B. st. teda, že len poprosil otca, aby ich do Lesička odviezol a otec z auta nevystúpil a po privezení domov do Červenice už pri nich nebol, kde potom v podobných intenciách, pokiaľ ide o okolnosti skutku odohrajúce sa v Lesičku vypovedal svedok D. F., kde z jeho výpovede vyplynulo, že do jeho domu nikto nestúpil a pri dverách zvonil A. B. ml., a to D. F. vyviedol poškodeného, ktorý normálne do auta nastúpil, čo je v rozpore s tvrdením poškodeného, ktorý rozpor pokiaľ ide o osoby, ktorí prišli po neho do Lesička vysvetlil pri konfrontácii so svedkom D. F., ale súd vyhodnotil tieto výpovede za účelové v snahe pomôcť obžalovanému A. B. st., kde navyše pokiaľ ide o svedka D. F., tento opakovane zdôrazňoval, že bol opitý a len si spomína, že zvonil A. B. ml. a na hlavnom pojednávaní neuviedol skutočnosti týkajúce sa jeho kontaktovania manželkou A. B. st., resp. poprel, aby bol kontaktovaný a k rozporom uviedol, že si na to nespomína. Pokiaľ ide aj o rozpor poškodeného ohľadne osôb, ktorí prišli po neho do Lesička a ktorý vysvetlil pri konfrontácii so svedkom D. F., podľa názoru súdu nemôže znižovať vierohodnosť jeho výpovede vzhľadom k okolnostiam, ktoré popisoval a ktoré prežíval, keďže jeho výpoveď je podporená ďalšími dôkazmi.

Pokiaľ ide o ďalšiu dejovú líniu popísanú vo výroku rozhodnutia, takisto existuje skupina svedkov vypovedajúcich v prospech obžalovaného A. B. st., kde manželka P. B. ako aj syn N. B. zhodne vypovedali, že obžalovaný A. B. st. bol doma a nemali žiadnu návštevu, no výpoveď poškodeného H. I. je podporená práve vykonanými ďalšími dôkazmi, ktoré vyvrátili potom výpovede svedkov svedčiacich v prospech obžalovaného A. B. C..

Z vykonaného dokazovania totiž ďalej vyplynulo, že potom čo bol poškodený prevezený z Lesička do Červenice a stále počas protiprávneho obmedzenia osobnej slobody, došlo spôsobom popísaným vo výroku rozhodnutia ku konaniu, kde následkom bola ujma na zdraví u poškodeného a tento utrpel pomliaždenie ľavej strany čela s krvnou podliatinou, pomliaždenie ľavej okoloočnicovej oblasti s krvnou podliatinou, pomliaždenie nosa s krvácaním z nosa, pomliaždenie ľavej spánkovej oblasti s krvnou podliatinou, pomliaždenie ľavej ušnice s krvnou podliatinou, pomliaždenie s krvnými podliatinami a odreninami oboch lopatkových oblastí, pomliaždenie s krvnými podliatinami vonkajšej plochy pravého ramenného kĺbu a podvrtnutie pravého zápästia s dobou liečenia v trvaní 14 až 21 dní.

V neprospech obžalovaného vyznieva výpoveď svedkov L. I. a M. L., ktorí popísali, že v rozhodnom čase boli v Červenici a vnímali bitku poškodeného a aj keď obaja v podstate uviedli, že oni nevideli, že by napádal poškodeného aj A. B. st., ale vnímali ho pri danom skutku, kde navyše z výpovede svedka L. I. plynie, že to on mal povedať ďalším obžalovaným, aby prestali, čím je zároveň vyvrátená obrana obžalovaného A. B. st. spočívajúca v tvrdení, že bol len doma a nevie, čo sa stalo. Obžalovaný A. B. st. je nepriamo usvedčovaný aj výpoveďou svedka J. I., ktorému uvedené okolnosti boli sprostredkované L. I. a M. L..

K okamihu vzniku poranenia u poškodeného je potrebné poukázať na závery znalca MUDr. Petra Valdmana, ktorý k mechanizmu poranenia poškodeného uviedol, že mohli vzniknúť tak ako popisuje poškodený vo svojej výpovedi, t. z. údermi rukou, kopaním, palicou a stisnutím zápästia lanom a taktiež aj keď pripustil, že v prípade podvrtnutia zápästia je možné, aby tieto boli spôsobené pádom na ruku, ale v tomto prípade to vylúčil, a to vzhľadom na množstvo pomliaždenín na rôznych miestach tela, a teda samozavinením nemohli vzniknúť. Zároveň vyvrátil aj obranu obžalovaného odvolávajúcu sa, že poškodený bol pred tým zbitý, nakoľko znalec vzhľadom na správy predpokladá, že sa jednalo o čerstvé poranenia.

Bolo teda preukázané, že k vyššie popísaným zraneniam poškodeného došlo na základe konania obžalovaných vrátane A. B. st. a je tu daná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaných a zranením poškodeného, kde takýto mechanizmus vzniku poranení je aj v súlade s výpoveďou znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Petra Valdmana.

Výpoveď poškodeného je ďalej podporená, a teda obžalovaný A. B. st. je nepriamo usvedčovaný aj vykonaným znaleckým dokazovaním A. S. R., keďže znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že v rozhodnom čase čase prebiehala komunikácia, ale vzhľadom na to, že bola streamovaná, a teda vysielaná v reálnom čase, tak sa neukladala, čo nevylučuje tvrdenie H. I., že priebeh skutku bol kamerovaný obžalovaným A. B. C..

V neprospech obžalovaného svedčia aj listinné dôkazy, kde najmä fotografie poškodeného zachytávajúce poranenia korešpondujú s jeho výpoveďou, kde to potom všetko v súhrne zodpovedá zistenému skutkovému stavu.

Všetci traja obžalovaní sú plne trestnoprávne zodpovedné subjekty a konali nepochybne formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt), kde v tomto prípade pokiaľ ide o zločin obmedzovania osobnej slobody, chráneným záujmom je osobná sloboda v zmysle slobody pohybu a pokiaľ ide o prečin ublíženia na zdraví objektom je ochrana zdravia iného, nakoľko ublížením na zdraví sa rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrovanie, vyšetrenie alebo liečenie, čím bola naplnená aj objektívna stránka prečinu ublíženia na zdraví.

Pokiaľ ide o objektívnu stránku zločinu obmedzovania osobnej slobody, tá bola naplnená tým, že poškodenému bol znemožnený slobodný pobyt na kratší čas za použitia násilia, lebo svojim konaním znemožnili jeho voľný a slobodný pohyb garantovaný Ústavou SR a v tomto prípade obžalovaní svojim konaním naplnili aj kvalifikovanú skutkovú podstatu, pretože došlo k spáchaniu daného činu závažnejším spôsobom konania, a to násilím a pod hrozbou bitky (§ 138 písm. d) Trestného zákona).

Teda súd uzavrel, že obžalovaný A. B. st. svojim konaním naplnil všetky znaky zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu všetkým trom obžalovaným vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu obžalovanému A. B. zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť, že uhradil poškodenému škodu za bolestné podľa znaleckého posudku vo výške 1359,60 Eur (§ 36 písm. d) Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému priťažuje v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona tá skutočnosť, že sa dopustil viacerých trestných činov.

Pri ukladaní trestu súd potom zobral do úvahy znenie § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprisnejšie trestný.

Trestný zákon za zločin podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona umožňuje uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 3 až 8 rokov a za prečin podľa § 156 ods. 1 trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od 6 mesiacov až 2 roky.

Súd teda ukladal úhrnný trest podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona a keďže u obžalovaného A. B. st. boli splnené podmienky na ukladanie trestu podľa sprísňovacieho ustanovenia v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, keďže obžalovanému sa v tomto konaní kládie za vinu spáchanie zločinu po predchádzajúcom odsúdení za iný zločin, a to vo veci Okresného súdu Prešov, sp. zn. 2T 36/2011 a postupoval podľa tohto ustanovenia a nie podľa § 38, ods. 4 Trestného zákona a iba ustanovením § 37 písm. m) Trestného zákona poukázal na to, že už bol odsúdený a vzhľadom na závažnosť skutku, spôsob jeho spáchania ako aj závažný následok, kedy v dôsledku jeho konania došlo k zásahu do osobnej slobody poškodeného zaručenej Ústavou SR a zároveň boli poškodenému spôsobené zranenia s dobou liečenia nad 7 dní, dospel k záveru, že na obžalovaného na uvedomenie si následkov svojho konania je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody

spojeným s jeho výkonom a za primeraný považoval trest pri zohľadnení všetkých vyššie uvedených okolností na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných 10 rokoch už bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, lebo táto skutočnosť je zrejmá z aj odpisu registra trestov, obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vo vzťahu k obžalovanému A. B. D.. súd uvádza, že skutočnosť, že tento svoje konanie oľutoval posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. No aj jemu priťahuje v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona tá skutočnosť, že sa dopustil viacerých trestných činov a zároveň, že už bol súdne trestaný (§ 37 písm. m) Trestného zákona, čo súd nemohol nezobrať do úvahy, keďže skutku kladeného za vinu v tomto konaní sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci sp.zn. 6T 61/2020.

Takisto ukladal úhrnný trest podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona, keďže zobral do úvahy vyššie uvedené znenie § 41 ods. 1 Trestného zákona a pri ukladaní trestu zohľadnil postoj obžalovaného a jeho vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní a je toho názoru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie postačí aj trest odňatia slobody, kde dolnú hranicu zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona súd znížil o jednu tretinu a trest v takejto výmere teda 3 roky a 2 mesiace považoval za primeraný, zákonný a spravodlivý.

Nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, preto ho súd pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Obdobnými úvahami sa súd riadil aj pri ukladaní trestu obžalovanému E. F. a takisto skutočnosť, že tento svoje konanie oľutoval posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. No aj jemu priťahuje v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona tá skutočnosť, že sa dopustil viacerých trestných činov. Keďže vzhľadom na uplynutie času od odsúdenia na základe rozhodnutia South Derbyshire magistrates zo dňa 18.11.2015, sp.zn.: 15/1428/107447N toto nebral do úvahy, je súd toho názoru, že úhrnný trest ukladaný takisto podľa § 138 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 2 rokov, čo predstavuje zníženú dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v § 183 ods. 2 Trestného zákona o 1/3 vzhľadom na jeho vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní je na uvedenie si následkov konania u obžalovaného dostatočný. Zároveň dospel k záveru, že na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, ale účel trestu je možné dosiahnuť aj samotnou hrozbou trestu, a preto výkon trestu podmienne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 4 rokoch, ktorú považoval za primeranú na preukázanie, či aj len hrozba trestu postačí na to, aby sa do budúcnosti vyvaroval akémukoľvek protiprávnemu konaniu, lebo bude povinný v skúšobnej dobe viesť riadny život, kde v opačnom prípade sa vystaví riziku, že súd, a to už aj v priebehu skúšobnej doby rozhodne, že sa neosvedčil a nariadi výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol podmienne odložený.

Rozhodnutie neobsahuje žiaden výrok o náhrade škody, nakoľko poškodený si nárok na náhradu škody neuplatnil v súlade s § 46 ods. 3 Trestného poriadku.

Takéto tresty uložené obžalovaným súd považoval za primerané a za dostatočné na zabezpečenie účelu trestného zákona a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.